

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej, členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, CSc., a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **S. B.**, bytom v P., zastúpenej JUDr. Jánom Vaškom, advokátom v P., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 14. februára 2008, č.k. 12 Sd /286/2007-28, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo 14. februára 2008, č.k. 12 Sd /286/2007-28, **p o t v r d z u j e .**

Odporkyňa **je povinná** zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania v sume 65,38 € (1969,50 Sk) do rúk právneho zástupcu JUDr. J. V., na účet vedený vo V. , č. ú. X./X. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo 14. februára 2008, č.k. 12 Sd /286/2007-28, zrušil rozhodnutie zo 4. apríla 2007 číslo X. , ktorým odporkyňa podľa § 263a ods.1 písm. c) zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 529/2006 Z.z. (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) vyslovila, že navrhovateľke aj po preskúmaní zdravotného stavu naďalej trvá nárok na čiastočný invalidný dôchodok podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb.,

o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) a nárok na výplatu čiastočného invalidného dôchodku v sume určenej podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 vrátane zvýšenia prislúchajúceho k dôchodku podľa § 82 zákona o sociálnom poistení a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie.

V odôvodnení uviedol, že v konaní nebol riadne zistený skutkový stav. Zdravotný stav navrhovateľky sa nezlepšil, preto v ďalšom konaní krajský súd uložil prvostupňovému súdu vykonať dokazovanie na tvrdenie navrhovateľky o jej zlom zdravotnom stave a vysporiadať sa s novo predloženou lekárskou správou z 30. januára 2008. Napokon krajský súd zastáva názor, že v ďalšom konaní a pri novom rozhodnutí musí odporkyňa zohľadniť aj na právnu úpravu, účinnú od 1. augusta 2006 (§ 293l ods. 4 zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z.z.) a na nález Ústavného súdu SR zo 7. júna 2006, č. PL.ÚS 25/05-51.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie odporkyňa. Žiadala napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo 14. februára 2008, č.k. 12 Sd/286/2007-28, zmeniť a jej rozhodnutie zo 4. apríla 2007 č. X. . ako vecne správne potvrdiť s tým, že nie je povinná zaplatiť navrhovateľke trovy konania. Namietala, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil. Uviedla, že trvanie invalidity u navrhovateľky bolo na základe kontrolnej lekárskej prehliadky preskúmané posudkovým lekárom sociálneho poistenia 24. marca 2004 podľa § 263 ods. 2 zákona o sociálnom poistení a bol stanovený pokles schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť na 50 %. Pri kontrolnej lekárskej prehliadke 12. marca 2007, uskutočnenej na podnet navrhovateľky z 15. januára 2007, jej zdravotný stav vyhodnotil posudkový lekár pobočky Sociálnej poisťovne, Prievidza v súvislosti s nálezom Ústavného súdu SR č. 460/2006 Z.z. a zistil, že navrhovateľka je naďalej čiastočne invalidná. Odporkyňa tvrdila, že krajský súd vychádzal iba z tvrdení navrhovateľky o jej zlom zdravotnom stave.

Navrhovateľka navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť a zaviazať odporkyňu k povinnosti jej právnemu zástupcovi zaplatiť trovy odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 s poukazom na § 250l OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu dôvodov odvolania, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu vyhovieť nemožno.

Z o spisov vyplýva, že navrhovateľka bola od 13. decembra 1990 uznaná za invalidnú pre stav po úraze mozgu. Pri kontrolnej lekárskej prehliadke 5. augusta 1999 bola jej invalidita zmenená na čiastočnú invaliditu a následne v súlade s ustanovením § 263 ods. 2 zákona o sociálnom poistení skúmala 24. marca 2004 trvanie invalidity navrhovateľky v priebehu kontrolnej lekárskej prehliadky MUDr. M. Š., posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky so sídlom v Prievidzi. Zo záverov jej lekárskej správy vyplynulo, že navrhovateľka je naďalej invalidná s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 % (v odvolaní odporkyňa uvádza 50 %). V súlade s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 460/2006 Z.z. bol 12. marca 2007, po odvolaní 2. júla 2007 a 1. októbra 2007 posudkovou lekárkou sociálneho poistenia ústredia zdravotný stav navrhovateľky posúdený podľa § 263a zákona o sociálnom poistení. Navrhovateľka bola uznaná naďalej za čiastočne invalidnú a naďalej jej bol vyplácaný čiastočný invalidný dôchodok podľa zák. č. 100/1988 Zb.

V tomto konaní preskúmané rozhodnutie odporkyne zo 4. apríla 2007 bolo vydané na základe podnetu navrhovateľky z 15. januára 2007, ktorým žiadala posúdiť svoj zdravotný stav na účely zvýšenia sumy invalidného dôchodku, pretože jej zdravotný stav sa nezlepšuje vôbec a nie je schopná vykonávať fyzicky náročnú prácu. Cíti sa pri nej unavená, vyčerpaná a hlavne má silné bolesti chrbtice.

Posudkoví lekári sociálneho poistenia pobočky, ale aj ústredia Sociálnej poisťovne posúdili zdravotný stav navrhovateľky podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003, a zhodne vyslovili záver, že navrhovateľka je naďalej čiastočne invalidná podľa § 37 ods. 3 písm. a) zákona o sociálnom zabezpečení

Odvolací súd však dospel k záveru, takýto postup nezodpovedá zákonu o sociálnom poistení.

Odvolací súd je toho názoru, že ustanovenia tak § 263, ako aj po náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky prijaté ustanovenia § 263a, § 263b zákona č. 461/2003 Z.z. sú

ustanoveniami prechodnými, ktorých úlohou je upraviť prechod nárokov vzniknutých pred účinnosťou tohto zákona o sociálnom poistení a najmä určiť, za aké dávky upravené týmto zákonom sa považujú, v akej výške a za akých podmienok sa budú naďalej vyplácať.

Ustanovenie § 263 ods. 1 citovaného zákona transformovalo invalidné a čiastočné invalidné dôchodky priznané podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 na invalidné dôchodky podľa zákona o sociálnom poistení, účinného po 1. januári 2004 s tým, že naďalej sa budú vyplácať za podmienok ustanovených predpismi účinnými pred 1. januárom 2004, ak tento zákon (účinný od 1. januára 2004) neustanovuje inak.

Ustanovenia § 263 ods. 2 a 4 až 7 zákona o sociálnom poistení (neskôr zrušené na základe nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 460/2006 Z.z.) uložili odporkyni preskúmať trvanie invalidity (čiastočnej invalidity) pre trvanie nároku na invalidný dôchodok, a to podľa kritérií ustanovených pre invaliditu podľa zákona o sociálnom poistení. Vzhľadom na skutočnosť, že uvedené ustanovenia neboli v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, boli prijaté ustanovenia § 263a a § 263b tohto zákona o sociálnom poistení, ktoré novo upravili spôsob posudzovania zdravotného stavu a trvania invalidity a čiastočnej invalidity pri ich transformácii do novej právnej úpravy. Z obsahu § 263a citovaného zákona treba vyvodit', že v každom jednom prípade, keď došlo k posúdeniu invalidity podľa § 263 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, bolo odporkyni uložené preskúmať znovu trvanie invalidity, avšak podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, t.j. podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení a podľa výsledku preskúmania aj rozhodnúť podľa tohto predpisu. Súčasne ale v § 263a ods. 12 zákon o sociálnom poistení stanovil, že na účely tohto zákona a osobitných predpisov pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť poberateľa invalidného dôchodku priznaného podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 je viac ako 70 % a poberateľov čiastočného invalidného dôchodku priznaného podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 je 50 %.

Vzhľadom na to, že preskúmanie trvania invalidity podľa § 263a zákona o sociálnom poistení bolo vykonané a skončené so záverom, že navrhovateľka je čiastočne invalidná, bolo potrebné v ďalšom vychádzať z toho že pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľky je 50 %.

O každej ďalšej žiadosti navrhovateľky, ktorou sa domáha invalidného dôchodku vo vyššej sume, než jej je vyplácaná (za takú treba považovať i jej podanie – žiadosť z 15. januára 2007), treba potom rozhodovať podľa zákona o sociálnom poistení, to znamená, že aj invaliditu treba posúdiť podľa kritérií stanovených pre invaliditu v tomto zákone (§ 71 citov. zákona).

Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom krajského súdu v tom, že preskúmané rozhodnutie odporkyne bolo potrebné zrušiť a vrátiť ho odporkyňi na ďalšie konanie s poukazom na to, že v novom konaní bude potrebné prihliadnuť aj na právnu úpravu účinnú od 1. augusta 2006 (§ 2931 ods. 4 zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z.z. a na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 7. júna 2006, PL.ÚS 25/05-51) s tým, že v ďalšom konaní odporkyňa rozhodne o uplatnenom nároku navrhovateľky aj podľa § 70 a nasl. a § 112 zákona o sociálnom poistení.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP v celom rozsahu potvrdil.

Vzhľadom na úspech aj v odvolacom konaní priznal odvolací súd navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia s poukazom na § 224 ods. 1 a § 250k OSP podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. za 1 úkon vykonaný v roku 2008 – vyjadrenie zo 14. februára 2008 k odvolaniu vo výške 1 465 Sk a 190 Sk režijný paušál = spolu 1 655 Sk + 19% DPH vo výške 314,50 Sk, teda celkom 1 969,50 Sk, (65,38 €).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 22. októbra 2009

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová